

عنوان مقاله:

تحلیل معنای تامل و نقش آن در مراحل سه گانه فلسفه هوسرل

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 49، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حسین زمانیها - استادیار گروه فلسفه دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

آنچه امروز به نام پدیدارشناسی هوسرل می شناسیم، حاصل تلاش روشمند وی برای فهم ساختار آگاهی و دادگی اشیاء در این ساختار است. یکی از مهم ترین ارکان این روش، آن چیزی است که هوسرل از آن با نام «تامل پدیدارشناختی» یاد کرده و آن را در مقابل تامل طبیعی-روان شناختی قرار می دهد. از نظر هوسرل، تامل یکی از بنیادی ترین افعال آگاهی است که آنچه را از پیش به صورت تلویحی و ضمنی داده شده، به نحوی صریح و مضمون ساز فراچنگ می آورد؛ لذا در هر تاملی نوعی گذار از آگاهی پیشاتاملی به آگاهی تاملی دیده می شود. در فلسفه هوسرل متناسب با مراحل سه گانه تحول فکری وی، با سه گونه تامل مواجه ایم که عبارت اند از: «تامل طبیعی-روان شناختی»، «تامل پدیدارشناختی» و در نهایت، آنچه ما آن را در این مقاله، «تامل مطلق» یا «تامل ناتمام» می نامیم. از نظر هوسرل هر تامل، واجد دو جنبه متضایف است: الف) متعلق تامل؛ ب) عامل (سوبژه تامل)؛ لذا هر تاملی همراه با نوعی خودآگاهی یا به تعبیر هوسرل، «خودروشن سازی» است؛ بنابراین، متناظر با انواع سه گانه تامل در فلسفه وی، ما با سه معنا از «خود» یا «اگو» مواجه می شویم. در مقاله حاضر ضمن تبیین معنای تامل در مراحل سه گانه فلسفه هوسرل، نقش بنیادین آن در هریک از مراحل سه گانه تفکر وی بررسی شده و نشان داده شده است که چگونه تغییر در ابژه تامل در هریک از این مراحل به درک عمیق تر و بنیادی تری از سوبژه منجر شده است.

کلمات کلیدی:

هوسرل، تامل طبیعی-روان شناختی، تامل پدیدارشناختی، تامل ناتمام، معانی سه گانه اگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1256913>

